

ולא נשמר, והתפתה אחריה וחסא, שכתוב וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה. אברהם נכנס ויצא, שכתוב וירד אברהם מצרימה, וכתוב ויעל אברהם ממצרים. יצחק נכנס ויצא, שכתוב וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה, וכתב ויעל משם באר שבע.

יעקב פיון דעאל במהימנותא, אצטריך למיעל מנחתא לההיא סטרא, בגין דמאן דאשתזיב מתמן, איהו רחיקא וברירא דקדשא ברין הוא. מאי (מה) פתיב, (בראשית כח) ויצא יעקב מבאר שבע, סתרא דרזא דמהימנותא. וילך חרנה, סטרא (הושע א) דאשת זנונים, אשה מנאפת. סתרא דסתרין, מגו דתוקפא דטיהרא ויצחק (נפק), מגו דורדיא דחמרא, נפק חד נעיצו קטירא, כליל חד דבר ונוקבא, סומקא כוורדא, מתפרשן לכמה סטרין ושבילין. דכוורא אקרי סמאל, נוקביה כלילא בגויה תדיר. כמה דאיהו בסטר קדושה, הכי נמי בסטרא אתרא, דבר ונוקבא כלילן דא בדא. נוקבא דסמאל, נחש, אקרי אשת זנונים, (בראשית ט) קץ כל בשר, קץ הימים. תרין רוחין בישין מתדבקן כחדא, רוחא דדכוורא דקיק. רוחא דנוקבא, בכמה אורחין ושבילין מתפרשא, ומתדבקא בההוא רוחא דדכוורא. קשיטת גרמה בכמה תכשיטין פזונה, מרחקא קיימת פריש אורחין ושבילין, לפתאה בני נשא.

ושטיא דקריב בהדה, אתקיפת ביה ונשקת ליה, מסכת ליה חמרא דדורדיא, דמרורת פתנים. פיון דשתי, אסטי אבתרה, לבתר דחמאת ליה סטי אבתרה מאורחא דקשוט, אפשיטת גרמה מפל אינון תקונין דהות מתתקנא לגבי תקונין דילה, לפתאה לבני נשא. שערהא מתקנין סומקן שרואה אותו סוטה אחריה מדרך האמת, מפשיטה את עצמה מפל אותם התקונים שהיתה מתקנת לשוטה הנה. התקונים שלה לפתות בני אדם: שערותיה מתקנים אדמים פשוטה, פניה לבנים ואדמים,

הושע א) אשת זנונים, נחש קדמאה. נח עאל, ולא אסתמר, ואתפתא אבתרה, וחסא. דכתיב (בראשית ט) וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה. אברהם עאל ונפק דכתיב, (בראשית יב) וירד אברהם מצרימה, וכתוב, (בראשית יג) ויעל אברהם ממצרים. יצחק עאל ונפק, דכתיב, (בראשית כו) וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה, וכתוב, (שם) ויעל משם באר שבע.

יעקב פיון דעאל במהימנותא, אצטריך למיעל מנחתא לההיא סטרא, בגין דמאן דאשתזיב מתמן, איהו רחיקא וברירא דקדשא ברין הוא. מאי (מה) פתיב, (בראשית כח) ויצא יעקב מבאר שבע, סתרא דרזא דמהימנותא. וילך חרנה, סטרא (הושע א) דאשת זנונים, אשה מנאפת.

סתרא דסתרין, מגו דתוקפא דטיהרא ויצחק (נפק), מגו דורדיא דחמרא, נפק חד נעיצו קטירא, כליל חד דבר ונוקבא, סומקא כוורדא, מתפרשן לכמה סטרין ושבילין. דכוורא אקרי סמאל, נוקביה כלילא בגויה תדיר. כמה דאיהו בסטר קדושה, הכי נמי בסטרא אתרא, דבר ונוקבא כלילן דא בדא. נוקבא דסמאל, נחש, אקרי אשת זנונים, (בראשית ט) קץ כל בשר, קץ הימים.

תרין רוחין בישין מתדבקן כחדא, רוחא דדכוורא דקיק. רוחא דנוקבא, בכמה אורחין ושבילין מתפרשא, ומתדבקא בההוא רוחא דדכוורא. קשיטת גרמה בכמה תכשיטין פזונה, מרחקא קיימת פריש אורחין ושבילין, לפתאה בני נשא.

ושטיא דקריב בהדה, אתקיפת ביה ונשקת ליה, מסכת ליה חמרא דדורדיא, דמרורת פתנים. פיון דשתי, אסטי אבתרה, לבתר דחמאת ליה סטי אבתרה מאורחא דקשוט, אפשיטת גרמה מפל אינון תקונין דהות מתתקנא לגבי תקונין דילה, לפתאה לבני נשא. שערהא מתקנין סומקן שרואה אותו סוטה אחריה מדרך האמת, מפשיטה את עצמה מפל אותם התקונים שהיתה מתקנת לשוטה הנה. התקונים שלה לפתות בני אדם: שערותיה מתקנים אדמים פשוטה, פניה לבנים ואדמים,

התקונים שלה לפתות בני אדם: שערותיה מתקנים אדמים פשוטה, פניה לבנים ואדמים,

בְּאֲזֻנֶיהָ תְלוּיִים שֶׁשָׁה תְּקוּנִים שֶׁל אֲטוּן מְצָרִים, תְּלוּיִים עַל צְוָאֲרָה כָּל חֵילוֹת אֶרֶץ קָדֶם, פִּיָּה מִתְקַן כַּפְתִּיחָה דְקָה יָפָה בְּתִקּוּנֶיהָ, לְשׁוֹן חֲדָה כְּחֶרֶב, דְּבִרְיָה חֲלָקִים כְּשֶׁמֶן, שִׁפְתוֹתֶיהָ יְפוֹת אֲדָמוֹת כְּשׁוֹשְׁנָה מִתּוֹקוֹת בְּכָל הַמְּתִיקוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, לְבוּשָׁה אֲרָגָמָן, מִתְקַנֶּת בְּאַרְבָּעִים תְּקוּנִים חֶסֶד אַחֵד.

שׁוֹמֵה [ה] שְׁפוּטָה אַחֲרֶיהָ וְשׁוֹתָה מִכּוֹס הַיַּיִן וְעוֹשָׂה עִמָּה נְאוּפִים וְשׁוֹתָה אַחֲרֶיהָ, מָה הִיא עוֹשָׂה? מִשְׁאִירָה אוֹתוֹ יִשָּׁן בַּמָּטָה, וְעוֹלָה לְמַעַלָּה וּמְלֻשִׁינָה עָלָיו, וְנוֹטְלַת רְשׁוֹת וְיוֹרְדַת. מִתְעוֹרֵר הַשׁוֹטָה הַהוּא, וְחוֹשֵׁב לְצַחֹק עִמָּה כְּמוֹ בְּרֵאשׁוֹנָה, וְהוּא מְסִירָה אֶת תְּקוּנֶיהָ מִמֶּנָּה, וְחוֹזֶרֶת לְגִבּוֹר חֲזָק שְׁעוֹמֵד כְּנִגְדּוֹ, לְבוֹשׁ בְּלִבוּשׁ שֶׁל אִשׁ לוֹהֶטֶת, בְּפֶתַח חֲזָק מִרְתַּת עֲצָמָה וְנִפְשָׁה עֲרָמָה, מְלֵאָה בְּעֵינָיִם מִפְּחִידוֹת, חֶרֶב שְׁנוּנָה בְּיָדוֹ [כְּנִדָּה]. טְפוֹת מְרִירוֹת תְּלוּיּוֹת מִהַחֶרֶב הַהִיא. הוֹרֵג אֶת הַשׁוֹטָה הַהוּא, וְזוֹרֵק אוֹתוֹ לְתוֹף גִּיהֶנֶם. לְעֵקֶב יֵרֵד אֵלָיָה וְהֵלֶךְ לְמִקְוָמָה, שְׁנֹאֲמֵר וְיֵלֶךְ חֲרָנָה, וְרָאָה אֶת כָּל תְּקוּנֵי הַבַּיִת, וְנִצַּל מִמֶּנָּה. הַזְּכָר שֶׁלָּה סִמָּא"ל, הֵרַע לְפָנָיו, וְיֵרֵד לְעֶרְוָה בּוֹ קָרֵב וְלֹא יָכִיל לוֹ, שִׁפְתוֹב וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ וְגו'. אֲזַי נִצַּל מִן הַכָּל, וְהִשְׁתַּלֵּם בְּשִׁלְמוֹת, וְהִתְעַלָּה בְּדִרְגָּה שְׁלֵמָה וְנִקְרָא יִשְׂרָאֵל. אֲזַי עָלָה לְדִרְגָּה עֲלִיוֹנָה וְנִשְׁלַם בְּכָל וְנִהְיָה הָעֵמּוּד הָאֲמֻצָּעִי, וְעָלָיו כְּתוּב וְהַבְּרִיחַ הַתֵּיכֵן וְגו'.

מָהוּ וַיִּגַע בְּכַף יָרְכוֹ? לוֹ לֹא יָכִיל, אֲבָל נִגַע בְּכַף יָרְכוֹ, דְּאִינְהוּ נָדָב וְאָבִיחָהוּ, דְּנִפְקוּ מִן יָרְכוֹ דְּאֶהְרָן. (ס"א כְּסִיפַת אִשׁ זָרָה. וְהָא אֲתַעְרוּ לְשִׁמְרָךְ מֵאִשָּׁה זָרָה וְגו', וְתַפְסָה לֹון בְּרִשׁוּתָהָא, תָּא חוּי, מָה כְּתִיב בְּעֵקֶב שְׁלִימָא) (וְעַל עֵקֶב כְּתִיב) וְהַבְּרִיחַ הַתֵּיכֵן בְּתוֹף הַקְּרָשִׁים מִבְּרַח מִן הַקְּצָה אֶל הַקְּצָה.

וַיַּחֲלֵם וְהִנֵּה סִלְמָה מְצָב אֲרֻצָּה וְרֵאשׁוֹ מַגִּיעַ הַשְּׁמִימָה.

פְּוֹרְדָא, אֲנַפְהָא חוֹרִינ וְסוּמְקִין. בְּאוּדְנָהָא תְלִיין שִׁתָּא תְקוּנִין אֲטוּנָא דְמְצָרִים, תְלִיין עַל קְדֻלָּהָא כָּל חֵילֵי דְאַרְעָא דְקָדֶם. פִּיָּה מִתְתַּקְנָא בְּפִתְחוֹ דְקִיק יָאָה בְּתִקּוּנָהָא, לִישְׁנָא חֲדִידָא כְּחֶרֶב, שְׁעִיעֵן מְלָהָא כְּמִשְׁחָא. שְׁפוּוָהָא יָאָן סוּמְקִין פְּוֹרְדָא, מְתִיקוּ בְּכָל מְתִיקוּ דְעֵלְמָא, אֲרָגוּוּנָא לְבָשֶׁת, אֲתַתְקַנַּת בְּאַרְבָּעִין תְּקוּנִין, חֶסֶד חֵד.

שְׁטָיָא (דא) סְטִי אַבְתְּרָהָא, וְשִׁתִּי מִפְסָא דְחֶמְרָא וְעֵבִיד בָּהּ נִיאוּפִין וְאַסְטִי אַבְתְּרָהָ. מָה עֵבֶדְתָּ, שְׁבַקְתָּ לִיָּה נְאִים בְּעַרְסָא, וְסָלְקְתָּ לְעִילָא וְאַלְשִׁינַת עֲלֵיהָ, וְנָטְלָא רְשׁוֹ וְנַחְתָּא. אֲתַעֵר הַהוּא שְׁטָיָא וְחָשַׁב לְחִיכָא בְּהַדָּה כְּקִדְמִיתָא, וְהִיא אֲעִידָתָא תְּקוּנָהָא מִינָהּ, וְאֲתַהֲדַרַת גִּיבַר תְּקִיף קָאִים לְקַבְלֵיהָ, לְכִישׁ לְבוּשָׁא דְנוּרָא מְלֵהֲטָא, בְּדַחִילוֹ תְּקִיף מִרְתַּתָּא גְרָמָא וְנִפְשָׁא עֲרוּמָה. מְלִיָּא דְעֵינִין דְחֵלָן, חֲרָבָא שְׁנָנָא בִידֵיהָ (כְּדָה), טִיפִין מְרִירָן תְּלִיין מִהַהוּא חֲרָבָא, קְטִיל לִיָּה לְהַהוּא שְׁטָיָא, וְאַרְמִי לִיָּה לְגוֹ גִּיהֶנֶם.

יַעֲקֹב נָחַת לְגַבְהָ, וְאֹזֵל לְאַתְרָהָ. שְׁנֹאֲמֵר וְיֵלֶךְ חֲרָנָה, וְחִמָּא כָּל תְּקוּנֵי בֵיתָא, וְאַשְׁתִּיב מִינָהּ. דְּכוּרָא דִילָה סִמָּאֵל, אֲבֵאִישׁ קָמִיָּה, וְנָחַת לְאַגְחָא בֵּיה קָרְבָּא וְלֹא יָכִיל לִיָּה, דְּכְתִיב, (בְּרֵאשִׁית ל"ב) וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ וְגו'. כְּדִין אֲשְׁתִּיב מִכָּלָא, וְאַשְׁתִּלִּים בְּשִׁלְמוֹ וְאַסְתַּלַּק בְּדִרְגָּא שְׁלִים וְאַתְקַרִּי יִשְׂרָאֵל. כְּדִין סָלִיק בְּדִרְגָּא עֲלָאָה וְאַשְׁתִּלִּים בְּכָלָא, וְהוּא עֵמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, וְעֲלִיָּה כְּתִיב, (שְׁמוֹת כ"ו) וְהַבְּרִיחַ הַתֵּיכֵן וְגו'.

מָהוּ (בְּרֵאשִׁית ל"ב) וַיִּגַע בְּכַף יָרְכוֹ, לִיָּה לֹא יָכִיל, אֲבָל נִגַע בְּכַף יָרְכוֹ, דְּאִינְהוּ נָדָב וְאָבִיחָהוּ, דְּנִפְקוּ מִן יָרְכוֹ דְּאֶהְרָן. (ס"א כְּסִיפַת אִשׁ זָרָה. וְהָא אֲתַעְרוּ לְשִׁמְרָךְ מֵאִשָּׁה זָרָה וְגו', וְתַפְסָה לֹון בְּרִשׁוּתָהָא, תָּא חוּי, מָה כְּתִיב בְּעֵקֶב שְׁלִימָא) (וְעַל עֵקֶב כְּתִיב) וְהַבְּרִיחַ הַתֵּיכֵן בְּתוֹף הַקְּרָשִׁים מִבְּרַח מִן הַקְּצָה אֶל הַקְּצָה.

וַיַּחֲלֵם וְהִנֵּה סִלְמָה מְצָב אֲרֻצָּה וְרֵאשׁוֹ מַגִּיעַ הַשְּׁמִימָה.

אֲבָל נִגַע בְּכַף יָרְכוֹ שֶׁהֵם נָדָב וְאָבִיחָהוּ שֶׁיֵּצְאוּ מִיָּרְכוֹ שֶׁל אֶהְרֹן, [בְּסִבְתָּ אִשׁ זָרָה. וְהוּרִי הַתְּעוֹרְרוּ לְשִׁמְרָךְ מֵאִשָּׁה זָרָה וְגו', וְתַפְסָה אוֹתָם בְּרִשׁוּתָהָ. בֵּא רֵאָה מָה כְּתוּב בְּעֵקֶב שְׁלֵמָה] (וְעַל עֵקֶב כְּתוּב) וְהַבְּרִיחַ הַתֵּיכֵן בְּתוֹף הַקְּרָשִׁים מִבְּרַח מִן הַקְּצָה אֶל הַקְּצָה.

וַיַּחֲלֵם וְהִנֵּה סִלְמָה מְצָב אֲרֻצָּה וְרֵאשׁוֹ מַגִּיעַ הַשְּׁמִימָה. הַחֲלוֹם, הַמְדַרְגָּה הַשְּׁשִׁית מְאוֹתָן שְׁתִּי

דרגות הנבואה עד אותה הדרגה, הן שש דרגות, ועל פן החלום אחד מששים דרגות של נבואה. סלם, ראה את בניו שעתידיים לקבל תורה בהר סיני. סלם זה סיני [בגמטריא], משום שהוא נעוץ בארץ וחושב בעליה לשמים, וכל המרכבות [הקדושות] והמחנות העליונים, כלם יורדים [יורד] לשם עם הקדוש ברוך הוא כשנתן להם את התורה.

והב"ר ראה. ראה את מטטרו"ן זקן הבית ששולט בכל אשר לו, שהוא עומד בשלטון על העולם [הגוף], בשלטון של שם שד"י. ועולה למעלה בעלית שם רבוננו הוי"ה, המקום שיעקב השלם בו לאחר מכן. וראשו של שם שד"י הוא י', וזה מגיע השמימה. כיון שהגיעה ועלתה האות הזו למקום ההוא, השלם ונקרא באותו שם של רבוננו הוי"ה.

והנה מלאכי אלהים עלים ויורדים בו. אותם המלאכים הקדושים שקרובים למלכות עולים, ואותם האחרים שאינם קרובים יורדים. ועוד, בו הם עולים ויורדים. כשהוא עולה, עולים עמו. כשהוא יורד, יורדים עמו. מלאכי אלהים - שתיים עשרה מרגליות טובות, והן: מיכאל, קדמיאל, פדאל, גבריאל, צדקיא"ל, חסדיאל, רפאל, רזיאל, נוריא"ל, יפיאל, ענאל. אלפי שנאן, שנאן - שו"ר נש"ר אר"ה. ו' אדם, פולל זכר ונקבה. והם עולים כשהוא עולה, ואלו יורדים כשהוא יורד. ועוד, כל אותם ששולטים

בשלטון העולם הזה עולים על ידו, וכל אותם שיורדים יורדים על ידו, כלם בסלם הזה. הוי"ה שולט על הכל, שכתוב והנה ה' נצב עליו. כשהתעורר, כתוב אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים. בית אלהים ודאי, והוא השער להפנס פנימה, שכתוב (תהלים קיח) פתחו לי שערי צדק אבוא כם אודה יי'. זה השער לה'. זה שער השמים כלל אחר.

(בראשית כח) חלמא, מדרגא שתימא ממינון דרגין תרין דנבואה, עד ההוא דרגא, שית דרגין אינון, ועל דא, חלמא חד משתי דרגין דנבואה. סלם, חמא בנוי דזמינין לקבלא אורייתא, בטורא דסיני. סלם דא סיני. (ס"א בגמטריא) בגין דאיהו נעין בארעא, וחישיב בסליקו לשמא. וכל רתיכין (קדושי) ומשריין עלאין, פלהו נחתי (נחתו) תמן בהדי קדשא בריה הוא, כד יהיב לון אורייתא.

וכלא חמא. חמא מטטרו"ן, סבא דביתא, דשליט בכל דיליה. דאיהו קאי בשלטנו על (האי) עלמא. בשלטנו בשם שד"י. וסליק לעילא, בסליקו דשמא דמריה הוי"ה, אתר דיעקב אשתלים ביה לבתר. וראשו, דשם שד"י, איהו י', ודא מגיע השמימה. כיון דמטי וסליק את דא, לההוא אתר, אשתלים ואתקרי בההוא שמא דמריה הוי"ה.

והנה מלאכי אלהים עלים ויורדים בו, (בראשית כח) אינון מלאכין קדושיין, דקרבין למלכותא סלקין, ואינון אחרנין דלא קרבין הם נחתי. ותו, בו סלקי ונחתי, כד איהו סליק, סלקין בהדיה, כד נחתי, נחתי בהדיה. מלאכי אלהים, תריסר מרגליטאן טבאן, ואינון, מיכאל, קדמיאל, פדאל, גבריאל, צדקיא"ל, חסדיאל, רפאל, רזיאל, סטורי"ה, נוריא"ל, יפיאל, ענאל, אלפי שנאן, שנאן. שו"ר, נש"ר, אר"ה, ו' אדם כליל דכר ונוקבא. ואינון סלקי, כד איהו סליק, ואלין נחתי, כד איהו נחתי.

ותו, כל אינון דשליטי בשלטנו דהאי עלמא, על ידיה סלקין, וכל אינון דנחתי על ידיה נחתי, פלהו כהאי סלם. הוי"ה שולטא על כלא, דכתיב, (בראשית כח) והנה ה' נצב עליו. כד אתער, כתיב, (בראשית כח) אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים. בית אלהים ודאי. ואיהו תרעא לאעלא לגו, דכתיב, (תהלים קיח) פתחו לי שערי צדק אבוא כם אודה יי'. זה השער לה'. זה שער השמים כלל אחר.

בשלטון העולם הזה עולים על ידו, וכל אותם שיורדים יורדים על ידו, כלם בסלם הזה. הוי"ה שולט על הכל, שכתוב והנה ה' נצב עליו. כשהתעורר, כתוב אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים. בית אלהים ודאי, והוא השער להפנס פנימה, שכתוב (תהלים קיח) פתחו לי שערי צדק אבוא כם אודה יי'. זה השער לה'. זה שער השמים הפל אחר.

וַיֵּרָא וְהִנֵּה בָּאָר בְּשָׂדֵה וְהִנֵּה שָׁם שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי צֹאן רוֹבְצִים עֲלֶיהָ. (בראשית כט) בָּאָר, דְּרָגָא דְאָדוֹן פֶּל הָאָרְיָן. בְּשָׂדֵה, חֶקֶל תְּפוּחִין קְדִישִׁין. שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי צֹאן, תְּלַת דְּרָגִין עֲלֵאִין קְדִישִׁין, מִתְתַּקְנָן עַל הַהוּא בִּירָא, וְאִינוּן, נְצִ"ח וְהו"ד וַיִּסּוּדָא דְעֲלָמָא. וְאֵלִין מְשַׁכִּין מִיָּא מְלַעֲיָלָא, וּמְלִיָּין לְהֵאֵי בִירָא.

בְּגִין דְּהֵהוּא מְקוּרָא, יִסּוּדָא דְעֲלָמָא, פֶּד שְׁאֲרֵי בְּגוּ הַהוּא בִּירָא, עֲבִיד פִּירֵי וְנִבְיַע תְּדִיר, וְאִתְמַלְּיָא הַהוּא בִּירָא מְנִיָּה. בִּינּוּן דְאִתְמַלְּיָא, וְדָאֵי (בראשית כט) פִּי מִן הַבָּאָר הַהִיא יִשְׁקוּ הָעֲדָרִים, אֵלִין אִינוּן כָּל אוֹכְלוֹסִין וּמְשַׁרְיָין קְדִישִׁין, דְּכֻלְהוּ שְׁקִיָּין וְשִׁתְּאֵן מִהַהוּא בִּירָא, וְכָל חַד וְחַד פְּמָה דְאִתְחַזִּי לֵיהּ.

וְהָאֲבָן גְּדוּלָּה עַל פִּי הַבָּאָר. דָּא אֲבָן, דְּמִיָּנָה כְּשִׁלֵּי בְּנֵי עֲלָמָא, אֲבָן נִגְף וְצוּר מְכֻשׁוּל, דְּקִיָּימָא תְּדִיר עַל פִּי הַאֵי בָּאָר, עַל מִיָּמְרִיָּה, לְמַתְבַּע דִּינָא דְכָל עֲלָמָא, דְלֵא יַחֲוּת מְזוּנָא וְטֹב לְעֲלָמָא.

וְנִאֲסָפוּ שְׁמָה כָּל הָעֲדָרִים, וְנִאֲסָפוּ שְׁמָה הָעֲדָרִים, לֹא כְתִיב, אֲלֵא כָּל הָעֲדָרִים, מְשַׁרְיָין קְדִישִׁין לְעֵילָא, וּמְשַׁרְיָין קְדִישִׁין לְתַתָּא, אֵלִין בְּשִׁירִין וְתוֹשְׁבָחוֹן לְעֵילָא, וְאֵלִין בְּצִלוֹתֵין וּבְעוֹתֵין לְתַתָּא, אֵלִין וְאֵלִין מִיָּד (בראשית כט) וְגִלְלוּ אֶת הָאֲבָן מֵעַל פִּי הַבָּאָר, מְגַנְדִּיָּין לָהּ, וּמַעֲבִירִין לָהּ מִן קִדְשָׁא וְאִסְתַּלִּיק מִן דִּינָא. מִיָּד וְהִשְׁקוּ אֶת הַצֹּאן, נִטְלוּ מִלְּאֲכֵי עֲלָאֵי לְעֵילָא, וְנִטְלוּ יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא.

לְבָתֵר וְהִשְׁבִּיבוּ אֶת הָאֲבָן, עַל מִיָּמְרָא, דְּהֵאֵי בָּאָר, לְאִתְעַטְרָא (ס"א לְאִתְעַתְרָא) קְמִיָּה, וְלְמַתְבַּע דִּינָא דְעֲלָמָא, לְאִתְנַהֲגָא עֲלָמָא בְּדִינָא, וְהִכֵּי אֲצִטְרִיף דְּהֵא לֹא יְכִיל עֲלָמָא לְמִיָּקֵם אֲלֵא עַל דִּינָא, לְמַהֲוֵי כֹלָא בְּקִשׁוּט וְזָכוּ.

בִּינּוּן דְאִשְׁתַּלִּים יַעֲקֹב, לֹא אֲצִטְרִיף לְהֵאֵי אֲבָן סִיּוּעָא אַחְרָא,

וַיֵּרָא וְהִנֵּה בָּאָר בְּשָׂדֵה וְהִנֵּה שָׁם שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי צֹאן רוֹבְצִים עֲלֶיהָ. בָּאָר - הַדְּרָגָה שֶׁל אָדוֹן כָּל הָאָרְיָן. בְּשָׂדֵה - שְׂדֵה הַתְּפוּחִים הַקְּדוּשִׁים. שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי צֹאן - שְׁלֹשׁ דְּרָגוֹת עֲלִיוֹנוֹת קְדוּשׁוֹת מְתַקְנוֹת עַל אוֹתָהּ הַבָּאָר, וְהֵן נְצִ"ח וְהו"ד וַיִּסּוּדָא שֶׁל הָעוֹלָם. וְאֵלוּ מוֹשְׁכוֹת מִיָּם מְלַמְעֵלָה וּמְמַלְאִים אֶת הַבָּאָר הַזֹּאת.

מִשׁוּם שֶׁהַמְקוּר הַהוּא, יִסּוּד הָעוֹלָם, כְּשִׁשׁוּרָה בַּבָּאָר הַזֶּה, הוּא עוֹשֶׂה פְרוֹת וְנוֹבֵעַ תְּמִיד, וְאוֹתָהּ הַבָּאָר מְתַמְלֵאת מִמֶּנּוּ. בִּינּוּן שֶׁהַתְּמַלְּאָה, וְדָאֵי פִי מִן הַבָּאָר הַהִיא יִשְׁקוּ הָעֲדָרִים, אֵלוּ הֵם כָּל הָאוֹכְלוֹסִים וְהַמְחַנּוֹת הַקְּדוּשִׁים, שְׁכֹלֵם מְשַׁקִּים וְשׁוֹתִים מִהַבָּאָר הַהִיא, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד פְּרָאוּי לוֹ.

וְהָאֲבָן גְּדוּלָּה עַל פִּי הַבָּאָר - זוֹ הָאֲבָן שֶׁמְמַנְּה כּוֹשְׁלִים בְּנֵי הָעוֹלָם, אֲבָן נִגְף וְצוּר מְכֻשׁוּל, שְׁעוֹמְדַת תְּמִיד עַל פִּי הַבָּאָר הַזֶּה, עַל פְּקֻדְתָּהּ לְתַבַּע הַדִּין שֶׁל כָּל הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יֵרֵד מְזוּן וְטוֹב לְעוֹלָם.

וְנִאֲסָפוּ שְׁמָה כָּל הָעֲדָרִים. לֹא כְתוּב וְנִאֲסָפוּ שְׁמָה הָעֲדָרִים, אֲלֵא כָּל הָעֲדָרִים. הַמְחַנּוֹת הַקְּדוּשִׁים לְמַעְלָה וְהַמְחַנּוֹת הַקְּדוּשִׁים לְמַטָּה. אֵלוּ בְּשִׁירִים וְתִשְׁבָּחוֹת לְמַעְלָה, וְאֵלוּ בְּתַפְלוֹת וּבְקִשׁוֹת לְמַטָּה. אֵלוּ וְאֵלוּ מִיָּד וְגִלְלוּ אֶת הָאֲבָן מֵעַל פִּי הַבָּאָר. מְגַלְגְּלִים אוֹתָהּ וּמַעֲבִירִים אוֹתָהּ מִן הַקִּדְשׁ וּמִסְתַּלְּקִת מִן הַדִּין. מִיָּד וְהִשְׁקוּ אֶת הַצֹּאן. נוֹסְעִים מִלְּאֲכִים עֲלִיוֹנִים לְמַעְלָה, וְנוֹסְעִים יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה.

אַחַר כֵּן וְהִשְׁבִּיבוּ אֶת הָאֲבָן, עַל פְּקֻדַת הַבָּאָר הַזֶּה, שֶׁתְּהִיָּה מְעַטְרַת [מְמַנְּה] לְפָנָיו וְלְתַבַּע הַדִּין שֶׁל הָעוֹלָם, לְהַנְהִיג הָעוֹלָם בְּדִין, וְכֵן צְרִיף, שֶׁהָרִי אֵין הָעוֹלָם יְכוֹל לְעַמֵּד אֲלֵא עַל דִּין, שֶׁהַכֹּל יִהְיֶה בְּצִמְתּוֹ וְזָכוּת.

בִּינּוּן שֶׁנִּשְׁלַם יַעֲקֹב, לֹא הִצְטַרֵף לְאֲבָן הַזֶּה סִיּוּעָא אַחַר. מַה כְּתוּב? וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב וַיִּגַּל אֶת הָאֲבָן. וַיִּגַּל